.
ماهنامه علمی بژوهشی

mme.modares.ac.ir

کنترل جریان و کاهش ضریب پسای استوانه توسط سطوح متحر *ک* با شبیهسازی دوبعدی

سيد عرفان سليمے يورأ

مربی، مهندسی مکانیک، دانشگاه مهندسی فناوریهای نوین قوچان، قوچان esalimipour@qiet.ac.ir .94771-67335 [قوچان، كديستي

Flow control and drag reduction of circular cylinder using moving surfaces by two-dimensional simulation

Seyed Erfan Salimipour*

Mechanical Engineering Department, Quchan University of Advanced Technology, Quchan, Iran * P.O.B. 94717-67335 Quchan, Iran, esalimipour@qiet.ac.ir

ARTICLE INFORMATION ABSTRACT

Original Research Paper Received 20 September 2016 Accepted 17 October 2016 Available Online 14 November 2016

Keywords: Circular cylinder Moving surfaces Boundary layer Power coefficient Drag coefficient

Flow around a circular cylinder placed in an incompressible uniform stream is investigated via twodimensional numerical simulation in the present study. Some parts of the cylinder are replaced with moving surfaces, which can control the boundary layer growth. Then, the effects of the moving surfaces locations on the power and drag coefficients are studied at various surface speeds. The flow Reynolds number is varied from 60 to 180. To simulate the fluid flow, the unsteady Navier-Stokes equations are solved by a finite volume pressure-velocity coupling method with second-order accuracy in time and space which is called RK-SIMPLER. In order to validate the present written computer code, some results are compared with previous numerical data, and very good agreement is obtained. The results from this study show that some of these surfaces reduce the drag coefficients and the coefficient of the total power requirements of the system motion. The optimum location and the speed of the surfaces which cause the minimizing the power coefficient are also obtained. By observing the results it is found that in all Reynolds numbers, the minimum power coefficient or in other words, the optimum drag coefficient occurs at surface angle of 70^0 .

Ä»|¬» -1

کنترل ریزش گردابه توسط محققان مختلف و با روشهای متعددی مانند دمش و مکش جریان، زبری سطح، استوانههای چرخان و سطوح متحرک انجام شده است [1]. یکی از آزمایشات اولیه در زمینه کنترل جریان توسط فاور [2] صورت گرفته است؛ او به کمک یک تسمه متحرک و دو قرقره که روی سطح بالایی یک ایرفویل نصب کرده بود توانست رشد لایه مرزی را كنترل كند و جدايش جريان را تا زاويه حمله 55° به تأخير بيندازد. استراكوويچ [3] اثرات چند ابزار كنترل جريان از قبيل ايجاد برآمدگى و یوشش روی سطح و همچنین استفاده از تثبیت کنندههایی در نزدیکی دنباله جریان را مقایسه نمود. مودی و همکاران [4-6] با ساخت یک تونل باد، اثرات استوانههای چرخان کوچک را که بهعنوان سطوح متحرک استفاده شده

به دلیل کاربردهای گسترده مهندسی و توانایی مطالعه جنبههای مختلف علم دینامیک سیالات _دوی یک هندسه ساده، جریان گذرنده از استوانه یک*ی* از مسائل مهم محسوب میشود. از طرف دیگر، کنترل جریان پیرامون اجسام بهواسطه اهمیت آن در بهینهسازی مصرف انرژی و کاهش هزینهها، مورد توجه بسیاری از محققان مے_نباشد. محدود کردن ریزش گردابهها یکے از کاربردهای کنترل جریان است که میتواند موجب کاهش نیروهای هیدرو/آیرودینامیکی و ارتعاشات اجسام گردد. از نمونه کاربردهای صنعتی این مسأله می توان به استفاده از استوانه در قسمتهایی از سطح ایرفویل برای تأخير در جدايش جريان، خطوط لوله ساحلي، اسكلهها و پلها اشاره كرد.

Please cite this article using: :|ÌËZ¼¿Ã{Z¨fY¶Ë}cZ^YÄ·Z¬»¾ËYÄ]ZmYÉY] بواج به این مطاله از عبارت دیل استفاده نعایید:
S. E. Salimipour, Flow control and drag reduction of circular cylinder using moving surfaces by two-dimensional simulation, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 16, No. 12 20, 2016 (in Persian)

بودند، روی چند ایرفویل نظیر NACA 63-218 و جوکوفسکی بررسی کرد؛ نتايج آنها مشخص كرد كه نصب استوانه چرخان در لبه حمله، ضريب برآى بیشینه را افزایش داده و زاویه حمله واماندگی جریان را تا °48 به تأخیر میاندازد. استریکوفسکی و سرینیواسان [7] جریان پیرامون یک استوانه را با قرار دادن مناسب استوانههای کنترلی در نزدیکی استوانه اصلی مطالعه نمود و توانست ریزش گردابه را در محدودهای از اعداد رینولدز کنترل کند. القرنی و همکاران [8] با استفاده از یک استوانه چرخان به عنوان یک سطح متحرک روى ايرفويل NACA 0024 موفق شدند ضريب براً را از 0.85 به 1.63 افزايش دهند و زاویه حمله واماندگی جریان را تا %160 به تأخیر بیندازد. جریان پیرامون یک استوانه به همراه دو استوانه کنترلی چرخان توسط میتال [1] بهطور عددی مطالعه شده است. او اثرات فاصله بین استوانه اصلی و استوانههای کنترلی را بررسی نمود و دریافت که این فاصله پارامتر بسیار مهمی در بهینه کردن سیستم کنترل جریان محسوب میشود. مودی [9] یک مقاله مروری در زمینه کنترل لایه مرزی با سطوح متحرک¹ (MSBC) روی ایرفویلها ارائه داد و اثر موقعیتهای مختلف المانهای متحرک را با یکدیگر مقایسه کرد.

کمینهسازی ضریب پسا یکی از اهداف اصلی کنترل جریان بهشمار می رود؛ اما اعمال مسأله كمينهسازي كه معمولاً شامل قيدگذاري و اعمال شرایط مطلوب می باشد، از طریق حل عددی معادلات ناپایای ناویر -استوکس تقریباً غیر ممکن است؛ زیرا در مسائل زمان مند، نمی توان قیدی را برای پارامتر زمان درنظر گرفت. به همین منظور، چندین روش برای کنترل بهینه جريان ابداع شد [10-13]. كنترل و يا حذف ريزش گردابه در جريانهايي كه با این پدیده همراه هستند یکی از روشهای پرکاربرد کاهش پسا میباشد. پاتنایک و وی [14] حذف ریزش گردابه پشت یک سیلندر با مقطع D شکل را به کمک طرح تزریق مومنتم زاویهای مطالعه کردند. مودادا و پاتنایک [15] به استفاده از دو مكانيزم دوار ساده توانستند دنباله جريان يک استوانه را براى اعداد رینولدز بین 100 تا 300 کنترل کنند. جهانمیری [16] در یک مقاله مروری روشهای جدید کنترل جریان را که عموماً برای کاهش نیروی پسا، افزایش نیروی برآ، تعویق جدایش جریان و حذف نویز استفاده میشوند، معرفی نمود. ساهو و پاتنایک [17] با قراردادن اجزای دورانی در لبه حمله ايرفويل NACA 0012 مومنتم را به داخل ناحيه دنباله تزريق كردند. چان [18] دو تکنیک متفاوت برای کنترل و توقف ریزش گردابه در جریان آرام ییرامون اجسام ارائه نمود: 1) کنترل غیرفعال² با استفاده یک از صفحه ناز ک جداکننده که در پایین دست جسم واقع میشود؛ 2) کنترل فعال³بهکمک یک جفت استوانه چرخان با جهت حرکت مخالف یکدیگر. شوکلا و آراکری [19] نیروی پسای یک استوانه را از طریق کمینهسازی توان مصرفی و با استفاده از ترکیب روشهای تحلیلی و عددی در محدوده اعداد رینولدز بین 1 تا 300 كاهش دادند. ردى و همكاران [20] با استفاده از دو استوانه كنترلى چرخان در دو جهت مختلف، جریان گذرنده از یک استوانه را بررسی کردند و توانستند موقعيت قدرت چرخش مناسب استوانهها را بهدست آورند. سلیمیپور و یزدانی [21] با استفاده از یک تیغه کنترل کننده حباب جدایش آرام، واماندگی دینامیکی ایرفویل NACA 0012 را کنترل نمودند. هسو و همکاران [22] به کمک یک میله کوچک، ریزش گردابه یک استوانه را در اعداد رینولدز پایین متوقف کردند. ساها و شریواستاوا [23] جریان گذرنده از

در پژوهش حاضر، کنترل جریان آرام پیرامون یک استوانه با استفاده از سطوح متحرک و در محدوده اعداد رینولدز بین 60 تا 180 مطالعه شده است. در هیچیک از پژوهشهای گذشته، مطالعه روی یافتن موقعیت و سرعت بهینه سطوح متحرک که موجب کمینه شدن توان مورد نیاز برای حرکت انتقالی استوانه میشود، انجام نشده است. چنانچه بر روی یک سطح متحرک، سرعت نسبی میان سطح و جریان به حداقل برسد، رشد لایه مرزی متوقف میگردد ؛ بهعلاوه، حرکت سطح یک مومنتم اضافه به لایه مرزی تزریق می-كند [25]. اهداف اصلي مطالعه حاضر بهصورت زير خلاصه مي شود.

- شبیهسازی عددی و اعتبارسنجی جریان گذرنده از استوانه
- استفاده از مفهوم كنترل لايه مرزى با سطوح متحرك (MSBC) براى كنترل جريان پيرامون استوانه
- بررسی اثرات موقعیت سطوح متحرک روی ضریب پسا، ضریب توان و وضعیت ریزش گردابه تحت سرعتهای مختلف سطوح
- مینیممسازی توان کل مورد نیاز برای حرکت سطوح و حرکت انتقالى استوانه
- بهدست آوردن موقعيت و سرعت بهينه سطوح، متناظر با حداقل ضريب توان

بهمنظور اعمال سطوح متحرک روی استوانه، مطابق شکل 1 از دو سطح متقارن تسمهمانند که هر دو به سمت پایین دست جریان در حرکت هستند استفاده شده است. U_S ، φ و θ_S بهترتیب سرعت، زاویه و موقعیت سطح تحرک را نشان میدهند. برای دستیابی به اهدف بالا، معادلات ناویر-استوکس برای یک جریان ناپایا، تراکمناپذیر، آرام و دوبعدی با تدوین یک برنامه كامپيوتري حل شدهاند. بهمنظور اطمينان از صحت عملكرد حل كننده مذکور، نتایج به دست آمده اولیه با نتایج عددی موجود مقایسه شده و انطباق بسيار خوبي ميان نتايج حاصل گرديده است.

2- روابط رياضي و عددي

۾ در فرم ٻيبعد بهصورت روابط (1) و فرم انتگرالی معادلات پیوستگ (2) بيان ميگردد.

Fig. 1 Configuration of moving surfaces on the cylinder as boundary layer control surfaces with their independent variables

شکل 1 پیکربندی سطوح متحرک روی استوانه به عنوان سطوح کنترل کننده لایه مرزی بههمراه متغیرهای مستقل مربوط به آنها

¹ Moving Surface Boundary-layer Control

 2 Passive 3 Active

$$
C_d = \frac{F_d}{\frac{1}{2}\rho U_{\infty}^2 D} \tag{5}
$$

$$
C_{d_{ms}} = \frac{F_{d_{ms}}}{\frac{1}{2}\rho U_{\infty}^2 D}
$$
 (6)

$$
C_P = \frac{F_d U_{\infty} + F_{d_{ms}} U_S}{\frac{1}{2} \rho U_{\infty}^3 D} = C_d + k C_{d_{ms}}
$$
(7)

$$
C_f = \frac{c_s}{\frac{1}{2}\rho U_{\infty}^2} \tag{8}
$$

 C_f که $C_{d_{\text{rms}}}$ ، دو C_f به ترتیب ضریب پسای استوانه (فشاری و اصطکاکی)، ضریب پسای سطح متحرک (اصطکاکی)، ضریب توان کل و ضریب اصطکاک سطح و همچنین F_d و $F_{d_{\text{rms}}}$ بهترتیب نیروی پسای استوانه و سطح متحرک هستند. نسبت سرعت $k = U_s/U_\infty$ بهصورت نسبت سرعت سطح متحرک به سرعت جریان آزاد تعریف می شود و τ_s تنش برشی سطح متحرک است.

3- تولید شبکه محاسباتی و شرایط مرزی

در این پژوهش برای حل جریان، از یک شبکه ترکیبی O-C استفاده شده است. بخشی از این شبکه در شکل 3 مشاهده میگردد. بخش 0 باعث ایجاد یک شبکه متعامد در نزدیکی مرزهای جامد و بخش C برای تسخیر ریزش گردابه در پشت استوانه مناسب میباشد. با توجه به شبکه استفاده شده، یک مرز بیرونی دوردست و یک مرز داخلی منطبق بر سطح استوانه وجود دارد که در شكل 4 نشان داده شده است.

Fig. 3 A part of grid used in flow computations شکل 3 بخشی از شبکه استفاده شده در محاسبات جریان

Fig. 4 Boundary conditions applied to flow equations **شکل 4** شرایط مرزی اعمال شده به معادلات جریان

$$
\oint_{\partial \Omega} \rho V \, dS = \mathbf{0} \tag{1}
$$

$$
\frac{\partial}{\partial \tau} \int_{\Omega} \vec{W} \, d\Omega + \oint_{\partial \Omega} \vec{f} \, dS = \mathbf{0} \tag{2}
$$

 V که Ω حجم کنترل، $\partial\Omega$ سطح محصور کننده حجم کنترل، τ زمان، V سرعت جريان عمود بر سطوح كنترل و 5 d المان سطح مىباشد. \overline{W} بردار متغيرهاى بقایی و آرمجموع شارهای جابجایی و پخش است که طبق روابط (3) بیان مىشوند.

$$
\overrightarrow{W} = \begin{bmatrix} \rho u \\ \rho v \end{bmatrix}, \overrightarrow{J} = \begin{bmatrix} \rho uV + n_x p - \frac{1}{Re} \left(n_x \frac{\partial u}{\partial x} + n_y \frac{\partial u}{\partial y} \right) \\ \rho vV + n_y p - \frac{1}{Re} \left(n_x \frac{\partial v}{\partial x} + n_y \frac{\partial v}{\partial y} \right) \end{bmatrix}
$$
(3)

 P که ρ چگالی، p فشار و Re عدد رینولدز جریان بر مبنای قطر استوانه است. سرعت عمود بر سطوح کنترل به صورت حاصلضرب نقطهای بردار سرعت در بردار یکه عمود بر سطح مطابق رابطه (4) تعریف میشود.

$$
V \equiv \vec{v} \cdot \vec{n} = n_x u + n_y v \tag{4}
$$

در روابط بالا همه طولهای هندسی نسبت به قطر استوانه (D)، سرعتهای جريان نسبت به سرعت جريان آزاد (U_\circ) ، زمان نسبت به D/U_\circ و فشار نسبت به $D\omega^2$ بی بعد شدهاند. معادلات حاکم (1) و (2) در یک دستگاه مختصات منحني الخط و روى هر حجم كنترل دلخواه، مانند شكل 2 اعمال مى شوند.

بهمنظور حل عددی معادلات (1) و (2) از یک روش جدید کوپل سرعت-فشار موسوم به آر، کی-سیمپلر که توسط راجاگوپالان و لستاری [26] معرفی گردیده، استفاده شده است. در این روش که دارای دقت زمانی و مکانی مرتبه دو میباشد، معادلات مومنتم بهصورت صریح و به کمک یک الگوریتم رانگ-کوتای مرتبه چهار حل شدهاند. مزیت مهم روش مذکور این است که یک معادله دقیق برای میدان فشار ارائه می کند که تنها معادله ضمنی و غیرخطی مسأله است و هیچ تصحیحی برای فشار یا میدان سرعت صورت نمیگیرد. بنابراین، نیازی به حل معادله تقریبی تصحیح فشار نمیباشد. جزئیات بیشتر روش فوق در مرجع [26] آمده است. در این مقاله، معادله ضمنی فشار با الگوریتم اس آیپی که توسط استون [27] معرفی گردیده، جل شده است.

با حل معادلات فوق، كميتهاى مورد نياز از قبيل فشار و مؤلفههاى سرعت محاسبه شده و سپس، خطوط جریان و ضرایب پسا، توان و اصطکاک سطح حاصل خواهند شد. این ضرایب طبق روابط (5) تا (8) تعریف میشود:

شكل 2 حجم كنترل سيستم منحنى الخط

روی مرز ورودی، مقادیر چگالی، فشار و سرعتها بهصورت روابط (9) در نظر گرفته شدهاند:

$$
\rho = \rho_{\infty} \; ; \; p = p_{\infty} \; ; \; u = U_{\infty} \; ; \; v = \mathbf{0} \tag{9}
$$

که ∞ نمایانگر جریان آزاد میباشد. در شرایط مرزی خروجی مطابق رابطه .
(10)، فشار برابر با فشار جریان آزاد و تغییرات سایر متغیرها برابر با صفر اعمال شده است.

$$
p = p_{\infty} \; ; \; \; \frac{\partial \rho}{\partial n} = \frac{\partial u}{\partial n} = \frac{\partial v}{\partial n} = \mathbf{0} \tag{10}
$$

روی مرز داخلی، با توجه به شرایط عدم لغزش سیال، سرعت جریان عمود بر سطح استوانه (V) برابر با صفر خواهد بود. همچنین، مقادیر چگالی و فشار برابر با مقدار لايه سيال مجاور قرار داده مى شود.

1-4- مطالعه استقلال شبكه

با توجه به وجود ريزش گردابه، اثرات أن تا فواصل نسبتاً زيادي در پايين دست جريان انتقال پيدا مي كند و به همين علت لازم است تا ابعاد مناسبي برای شبکه محاسباتی در نظر گرفته شود؛ بدین منظور، اثر نسبت طول های مختلف شبكه به قطر استوانه LD شكل 4 ملاحظه گردد) و تعداد سلول-های شبکه (N) بر روی نتایج مورد نظر مطالعه شده است. علاوه بر ضرایب آیرودینامیکی، فرکانس ریزش گردابهها که معمولاً به صورت عدد بدون بعد استروهال مطابق رابطه (11) بيان ميشود، به شبكه محاسباتي وابستگي ييدا مه کند.

$$
St = \frac{fD}{U_{\infty}}\tag{11}
$$

که f فرکانس ریزش گردابهها است و از نوسانات منحنی ضریب برآ محاسبه مے شود.

 $6000 \leq N \leq 36000$ شکل 5 ضرایب پسا و عدد استروهال را برای متناظر با 90 \angle 20 برای 180=Re، و 70°، Re برای 20 θ_s 70°، و k =1 نشان می دهد. با توجه به نوسانی بودن ضرایب برآ و پسا، مقادیر حداکثر، متوسط و حداقل آنها روی شکل نشان داده شدهاند تا تأثیر شبکه بر دامنه نوسانات ضرایب فوق مشخص گردد. مشاهده میشود که برای 50 $\angle D$ که متناظر با می باشد نتایج، مستقل از شبکه شدهاند. همچنین برای بررسی M > 25000 اثر تعداد سلولها، نتايجي با 50 $D = L$ و تعداد سلولهاي 18000، 22000 و $N > 22000$ در شكل 5 ارائه شدهاند كه نشان مى دهند بهازاى 22000 تغییری در نتایج حاصله ایجاد نشده است. به همین منظور، برای محاسبات از شبكهای با 25000 = $N = L/D = 50$ استفاده شده است. ضخامت شعاعی سلول های نزدیک سطح بر اساس محاسبات میتال و کومار [28] برابر با 0.0025 قطر استوانه در نظر گرفته شده است. آنها از این مقدار برای حل جریان گذرنده از استوانه چرخان در عدد رینولدز 200 استفاده نمودهاند.

4-2- اعتبارسنجي

قبل از به کار بردن برنامه کامپیوتری تدوین شده برای تحلیل جریان گذرنده از استوانه بههمراه سطوح متحرك، لازم است تا اعتبار نتايج حل كننده مذکور ارزیابی شود. در ابتدا جریان گذرنده از استوانه بدون سطح متحرک در اعداد رينولدز 60، 100، 140 و 180 شبيهسازي شده است. جدول 1 ضرايب يساى متوسط حاصل از حل حاضر و تطابق بسيار خوب آن را با نتايج تجربي روشکو [29]، عددی هندرسون [30] و عددی میتال و همکاران [31] گزارش میدهد. بهعنوان بررسی بعدی، تغییرات ضریب پسای استوانه بر حسب زمان

بیبعد ٢ در جریانی با عدد رینولدز 300 با نتایج دوبعدی میتال و همكاران [31] مقایسه و در شکل 6 نشان داده شده است. مشاهده میگردد که از نظر زمانی، مقدار جزئی اختلاف فاز بین دو منحنی در هر دو قسمت نوسانی و غیر نوسانی وجود دارد که اهمیت چندانی ندارد؛ زیرا شروع فرآیند ریزش گردابه یدیدهای تصادفی است و ممکن است در حلهای عددی مختلف و یا نتایج تجربی، کاملاً یکسان نباشد؛ مسأله مهم، مقدار متوسط، دامنه و فرکانس در بخش نوسانی منحنیها میباشد که نتایج قابل قبولی حاصل شده است. لازم به ذکر است که در عدد رینولدز 300 رفتار جریان در واقعیت سهبعدی می-شود [31]؛ از این رو در این بررسی، فقط اعتبارسنجی حل کننده حاضر مد نظر بوده است.

Fig. 5 Variation of mean drag coefficient and the Strouhal number with respect to L/D for k=1, Re=180 θ_s =70° and φ =10° شکل 5 تغییرات ضریب پسای متوسط و عدد استروهال بر حسب نسبت طول به قطر $\varphi = 10^{\circ}$, $\theta_{\rm s} = 70^{\circ}$.Re=180 $k=1$ و

جدول 1 مقايسه ضرايب پسا در حل حاضر با نتايج شبيهسازي دوبعدي گذشته Table 1 Comparison of mean drag coefficients with results from previous 2-D simulation

		Re		
180	140	100	60	
1.33	1.33	1.35	1.42	مطالعه حاضر
1.32	1.34	1.36	1.44	روشكو [29]
1.33	1.33	1.35	1.42	هند, سون [30]
-		1.35		میتال و همکاران [31]

Fig. 6 Temporal variation of drag coefficient for $Re = 300$ in 2-D simulation

شکل 6 مقایسه تغییرات زمانی ضریب پسا در Re = 300 با شبیهسازی دوبعدی

2018

 $\frac{1}{2}$

Fig. 8 Comparison of boundary layer growth for $k=0,1$, $\theta_s = 70^\circ$ and $\varphi = 10^{\circ}$ $\varphi = 10^{\circ}$ شکل 8 مقایسه رشد لایه مرزی در شرایط 5.1 $\beta_S = 70^{\circ}$ و

 $|\vec{v}|$ 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1.1 1.2

Fig. 9 contours of non-dimensional velocity magnitude for $k=0, 1, \theta_s$ =70°, φ =10° and Re=60 $\varphi = 10^{\circ}$ شكل 9 كانتورهاى اندازه سرعت بى بعد در شرايط 50.1 % .50 % .60 % و $Re=60$

سطوح متحرک با اثری که بر تنش برشی میگذارند، رشد لایه مرزی را کنترل می کنند؛ ضمن اینکه تنش برشی خود تابعی از عدد رینولدز جریان (C_f) میباشد. اثرات سرعت حرکت سطوح بر ضریب اصطکاک سطح متحرک تحت شرایط مذکور در شکل 11 ترسیم شده است. بهعنوان قرارداد، علامت تنش برشی به سمت پایین دست جریان، مثبت و به سمت بالا دست جریان، منفی فرض شده است. مشاهده می شود که با افزایش نسبت سرعت، ضریب اصطكاك سطح متحرك افزايش يافته است؛ زيرا اختلاف سرعت سطح و سیال لایه مجاور آن بیشتر شده که موجب افزایش تنش برشی و در نتیجه افزایش ضریب اصطکاک شده است. این شکل همچنین بیان می کند که با بیشتر شدن عدد رینولدز، تنشهای برشی و در نتیجه نیروی پسای اصطکاکی روی سطوح متحرک کمتر میگردد. بهمنظور بررسی اعتبار حل کننده برای مسائل دارای سطح متحرک، ضرایب یسای متوسط استوانه چرخان در نسبت سرعتهای بین 0 تا 4 و عدد رینولدز 200 محاسبه و با نتایج عددی میتال و کومار [28] مقایسه شده است. شکل 7 انطباق بسیار خوب نتایج را نشان می دهد.

بر اساس اعتبارسنجیهای ارائه شده، میتوان گفت که برنامه کامپیوتری نوشته شده، برای بررسیهای پژوهش حاضر قابل اطمینان میباشد.

4-3- اثرات سطح متحرک بر میدان جریان

همان طور که قبلاً بیان شد، سطوح متحرک می توانند از رشد لایه مرزی جلوگیری کنند. برای نشان دادن این موضوع، جریان گذرنده از یک استوانه $\theta_{\rm S} = 70^{\circ}$ به همراه دو سطح متحرک متقارن با زاویه $\varphi = 10^{\circ}$ و موقعیت (مطابق شکل 1) در چهار مورد مختلف مطابق جدول 2 مطالعه شده که در شكل 8 تغييرات اندازه سرعت، $\sqrt{(u^2+v^2)}=|\vec{v}|$ نسبت به فاصله شعاعي ϵ بے بعد از سطح استوانه، r/D و در زاویه سطح استوانه $\theta = 82^\circ$ (قبل از سطح متحرک، شکل 8 ملاحظه گردد)، نشان داده شده است. مشاهده می شود که سطح متحرک ضخامت لایه مرزی را کاهش داده است. همچنین شکل فوق نشان می دهد که تغییرات ایجاد شده برای رینولدز 140 کمتر از رینولدز 60 می باشد؛ زیرا با افزایش عدد رینولدز اثرات مومنتم نسبت به اثرات لزجت تقویت می شوند. مورد 4 در شکل 8 با افزایش لاگهانی سرعت همراه می باشد؛ زيرا با افزايش عدد رينولدز، اثرات مومنتم بيشتر شده است؛ از طرفي افزودن سرعت به سطح به نوبه خود یک مومنتم اضافی به لایه مرزی تزریق می کند که در نتیجه موجب کاهش اثرات لزجت در این ناحیه و نهایتاً افزایش مازاد سرعت شدهاند. کوچک شدن ناحیه دنباله و ریزش گردابه در پشت استوانه تحت شرایط مذکور که بهواسطه تأثیر سطوح متحرک رخ داده است، در کانتورهای اندازه سرعت شکلهای 9 و 10 بهتر تیب برای اعداد رینولدز 60 و| 140 قابل مشاهده میباشد.

Fig. 7 Comparison of mean drag coefficients of rotating cylinder for $k=0$ -4 and Re=200

شكل 7 مقايسه ضرايب پساى متوسط استوانه چرخان در 4-0=k و Re=200

جدول 2 اطلاعات متغیرهای مستقل برای موارد بررسی شده Table 2. Independent variables data for studie

Table 2 independent variables data for studied cases						
φ (deg)	$\theta_{\rm S}$ (deg)		Re	مورد		
10	70		60			
10	70		60			
10	70		140			
			140			

Fig. 10 contours of non-dimensional velocity magnitude for $k=0, 1, \theta_s$ =70°, φ =10° and Re=140

 $\phi = 10^\circ$ سُكل 10 كانتورهاى اندازه سرعت بى بعد در شرايط 70°، θ_S 70°, θ_S و $Re=140$

4-4- اثرات سطح متحرک بر ضرایب توان و پسا

یکی از اهداف پژوهش حاضر، کمینه کردن توان کل سیستم است که شامل: 1) توان مصرفی برای حرکت سطوح متحرک و 2) توان مصرفی برای حرکت انتقالی استوانه و غلبه بر نیروی پسا میباشد. بنابراین لازم است تا برای دست یابی به توان کمینه، موقعیت و سرعت سطوح متحرک بررسی و مقادیر بهينه آنها مشخص شود. بهمنظور مطالعه اثرات سطوح متحرك بر ضرايب توان و پسا، جریانهایی با اعداد رینولدز بین 60 تا 180 از روی استوانههایی که شامل سطوح متحرک با نسبت سرعتهای مختلف میباشند، عبور داده شدهاند. سپس مقادیر و روند تغییرات ضرایب توان و پسا بحث و ارزیابی گردیدهاند. در این بررسیها زاویه سطح متحرک (φ) ثابت و برابر با 10 درجه در نظر گرفته شده است. شکلهای 12 تا 15 ضرایب توان متوسط $(\overline{\mathit{C}_{P}})$ را بر حسب نسبت سرعت بهترتيب براي اعداد رينولدز 60، 100، 140 و 180 نشان میدهند. علایم همه منحنیها در شکلهای فوق یکسان و همانند علایم $\theta_{S} = 70^{\circ}$ شکل 12 میباشند. ملاحظه می ζ ردد که در هر چهار عدد رینولدز، بهترین موقعیت برای قرارگیری سطح متحرک می باشد که موجب کمینه شدن ضریب توان شده است. قرار دادن سطح متحرک در زاویه بالاتر موجب دور شدن آن از مرکز گردابه شده و نمیتواند مومنتم کافی به لایه مرزی جدا شده تزریق کند و به همین دلیل با افزایش ضریب توان همراه شده است. همچنین با قرارگیری سطح متحرک در زاویههای پایینتر، مومنتم تزرق شده در ناحیه وسیعتری پخش میشود و بنابراین به نسبت سرعت بیشتری نیاز است؛ اما افزایش نسبت سرعت موجب افزایش تنش برشی سطح و در نتیجه افزایش ضریب توان شده است.

همچنین در همه منحنیها میتوان دید که با افزایش نسبت سرعت، ضریب توان در ابتدا روند کاهشی دارد؛ زیرا همانطور که قبلاً توضیح داده شد، سطح متحرک موجب کوچک شدن لایه مرزی و ناحیه ریزش گردابه و

نتیجتاً کاهش پسا میگردد و بنابراین، توان لازم برای غلبه بر پسا نیز کم خواهد شد. اما افزایش بیشتر نسبت سرعت، ضریب توان را افزایش داده است؛ زیرا در این حالت، پسای اصطکاکی سطح متحرک بیشتر شده و بنابراین، توان لازم برای حرکت سطح متحرک نیز ازدیاد خواهد یافت.

Fig. 11 Skin friction coefficients on the moving surface for some speed ratio and $\theta_s = 70^\circ$, $\varphi = 10^\circ$ and Re=60, 140 θ شکل 11 ضرایب اصطکاک سطح متحرک در چند نسبت سرعت در شرایط 70° .

 θ_S (deg) 1.5 30 40 50 1.45 60 \overline{C} 70 80 $\mathbf{1}$ 1.35 1.3 0.25 0.5 0.75

Fig. 12 Power coefficients for various k and θ_s and Re=60

 Re= 60 شکل 12 ضرایب توان با مقادیر مختلف k و $\theta_{\scriptscriptstyle S}$ و θ

Re=60, 140, $\varphi=10^{\circ}$

Re=100 و 6s ضرایب توان با مقادیر مختلف k و θ_s و 6s=100

Fig. 14 Power coefficients for various k and θ_s and Re=140

 $Re=140$ (14 شرایب توان با مقادیر مختلف k و θ_s و

Fig. 15 Power coefficients for various k and θ_s and Re=180

 $Re=180$ شكل 15 ضرايب توان با مقادير مختلف k و θ_S و θ_S

نتایج بالا بیان میکنند که بهازای هر عدد رینولدز، یک موقعیت و نسبت سرعت بهينه وجود دارد كه منجر به كمينه شدن ضريب توان مى شود. اين مقادیر بهینه بههمراه ضرایب توان متوسط کمینه $(\bar{\mathcal{C}}_{P\,min})$ و ضرایب پسای متوسط متناظر با آن (\bar{C}_d) برای اعداد رینولدز مذکور، در جدول 3 ارائه شده-اند. مشاهده میشود که با افزایش عدد رینولدز، ضریب توان متوسط در نسبت سرعتهای بیشتری به مقدار کمینه خود می _دسد؛ ضمن اینکه مقدار آن با افزایش نسبت سرعت و رینولدز، کاهش یافته است. در حقیقت، اعداد رینولدز بیشتر، توان مصرفی کل کمتری نیاز دارند.

شکل 16 مقایسه ضرایب پسای متوسط در شرایط بهینه و استاندارد (استوانه بدون سطح متحرک) را بر حسب عدد رینولدز نشان میدهد. دیده می شود که سطوح متحرک، کاهش خوبی را در ضریب پسا سبب شدهاند، به-طوری که استوانه در شرایط بهینه، بهترتیب 10، 20، 22 و 28 درصد کاهش ضريب پسا نسبت به حالت استاندارد در اعداد رينولدز 60، 100، 140 و 180، داشته است. همچنین مشاهده می شود که با افزایش عدد رینولدز، ضریب پسای متوسط کاهش و درصد بهبود آن افزایش یافته است. زیرا افزایش رینولدز، تنشهای برشی و در نتیجه پسای اصطکاکی سطوح متحرک را کاهش میدهد. بنابراین می توان گفت که سطوح متحرک در اعداد رینولدز بیشتر، کارآیی بهتری دارند؛ البته باید توجه داشت که در اعداد رینولدز بزرگتر از 180، جریان در دنباله پشت استوانه، سهبعدی و آشفته می شود [32] و احتمال دارد که روی عملکرد سطوح متحرک تأثیر بگذارد.

جدول 3 شرايط بهينه متناظر با ضرايب توان كمينه Table 3 Optimum conditions corresponding to the minimum power

Fig. 16 comparison of the optimum and standard mean drag coefficients شكل 16 مقايسه ضرايب پساى متوسط بهينه و استاندارد

خطوط جریان نشان داده شده در شکل 17 تأثیر سطوح متحرک بر ریزش گردابههای پشت استوانه را در عدد رینولدز 180 و تحت شرایط بهینه (گزارش شده در جدول 3) با حالت استاندارد مقایسه میکنند. همانطور که انتظار می رود، نواحی ریزش گردابه و دامنه نوسانات جریان نسبت به استوانه استاندارد کوچکتر شده است.

5- جمع بندي

در پژوهش حاضر، جریان ناپایای لزج پیرامون یک استوانه بهصورت عددی شبیهسازی شد و سپس از تعدادی سطح متحرک برای کنترل رشد لایه مرزی و ریزش گردابه جریان استفاده شد. معادلات جریان به کمک یک روش عددی جدید کوپل فشار-سرعت موسوم به آر-کی-سیمپلر حل و نتایج زیر حاصل شدند:

Fig. 17 comparison of vortex shedding for optimum and standard conditions, Re= 180

شكل 17 مقايسه ريزش كردابه براى شرايط بهينه و استاندارد در 180 =Re

V. J. Modi, F. Mokhtarian, M. S. U. K. Fernando, P. Lake, T. Yokomizo, Moving surface boundary-layer control as applied to two-dimensional airfoils, *Journal of Aircraft*, Vol. 28, No. 2, pp. 104-112, 1991.

سید عرفان سلیمی پو*ر*

- V. J. Modi, E. Shih, B. Ying, T. Yokomizo, Drag reduction of $[6]$ bluff bodies through momentum injection, Journal of Aircraft, Vol. 29, No. 1, pp. 429-436, 1992.
- [7] P. J. Strykowski, K. R. Sreenivasan, On the formation and suppression of vortex 'shedding' at low Reynolds numbers, Journal of Fluid Mechanics, Vol. 218, No. 1, pp. 71-107, 1990.
- A. Z. Al-Garni, A. M. Al-Garni, S. A. Ahemd, A. Z. Sahin, Flow [8] control for an aerofoil with leading edge rotation: An experimental study, Journal of Aircraft, Vol. 37, No. 4, pp. 617-622, 2000.
- [9] V. J. Modi, Moving surface boundary-layer control: A review, Journal of fluids and structures, Vol. 11, No.1, pp. 627-663, 1997.
- [10] M. Gad-El-Hak, Modern developments in flow control, Applied Mechanics Reviews, Vol. 49, pp. 365-379, 1996.
- [11] F. Abergel, R. temam, On some control problems in fluid mechanics, Theoretical and Computational Fluid Dynamics, Vol. 1, No. 6, pp. 303-325, 1990.
- [12] T. T. Medio, R. temam, M. Ziane, Optimal and robust control of fluid flows: some theoretical and computational aspects, Applied Mechanics Reviews, Vol. 61, No. 1, pp. 010802-1-010802-23, 2008
- [13] C. Homescu, I. M. Navon, Z. Li, Suppression of vortex shedding for flow around a circular cylinder using optimal control, International Journal for Numerical Methods in Fluids, Vol. 38, No. 1, pp. 43-69, 2002.
- [14] B. S. V. P. Patnaik, G. W. Wei, Controlling wake turbulence, Physical Review Letters, Vol. 88, No. 5, pp. 054502-1-054502-4, 2002
- [15] S. Muddada, B. S. V. Patnaik, An active flow control strategy for the suppression of vortex structures behind a circular cylinder, European Journal of Mechanics B – Fluids, Vol. 29, No.1, pp. 93-104, 2010.
- [16] M. Jahanmiri, Active Flow Control: A Review, Research report 2010:12, Göteborg, Sweden, 2010.
- R. Sahu, B.S.V. Patnaik, CFD simulation of momentum injection $[17]$ control past a streamlined body, International Journal of Numerical Methods for Heat & Fluid, Vol. 21, No. 8, pp. 980-1001.2011.
- [18] A. S. Chan, Control and suppress the laminar vortex shedding off two-dimensional bluff bodies, Ph.D. thesis, Stanford university, **USA 2012**
- [19] R. K. Shukla, J. H. Arakeri, Minimum power consumption for drag reduction on a circular cylinder by tangential surface motion, Journal of Fluid Mechanics, Vol. 715, No.1, pp. 597-641, 2013.
- [20] M. S. Reddy, S. muddada, B. S. V. Patnaik, Flow past a circular cylinder with momentum injection: Optimal control cylinder design, Fluid Dynamics Research, Vol. 45, No.1, pp. 1-27, 2013.
- [21] S. E. Salimipour, Sh. Yazdani, Dynamic stall control of a low reynolds number airfoil with a separation bubble control blade, Modares Mechanical Engineering, Vol. 15, No. 6, pp. 393-401, 2015. (in Persian فارسی)
- [22] L. C. Hsu, D. C. Lai, j. Z. Ye, Suppression of vortex shedding of circular cylinder by a small control rod, Journal of Applied Mechanics and Materials, Vol. 477-478, No.1, pp. 265-270, 2013.
- [23] A. K. Saha, A. Shrivastava, Suppression of vortex shedding around a square cylinder using blowing, Indian Academy of Sciences, Vol. 40, No. 3, pp. 769-785, 2015.
- $[24]$ W. Chen, Y. Liu, H. Hu, Suppression of vortex shedding from a circular cylinder by using a traveling wave wall, 52nd Aerospace Sciences Meeting, 13-17 January 2014, National Harbor, Maryland, 2014.
- [25] M. Gad-El-Hak, D. M. bushnell, Separation Control: Review, Journal of Fluids Engineering, Vol. 113, No. 1, pp. 5-30, 1991.
- [26] R. G. Rajagopalan, A. D. Lestari, RK-SIMPLER: Explicit Time-Accurate Algorithm for Incompressible Flows, AIAA Journal, Vol. 54, No. 2, pp. 616-624, 2016.
- [27] H. L, Stone, Iterative Solution of Implicit Approximations of Multidimensional Partial Differential Equations, SIAM Journal of Numerical Analysis, Vol. 5, No. 3, pp. 530-538, 1968.

افزایش عدد رینولدز و نسبت سرعت بهترتیب اثرات سطح متحرک را كاهش و اصطكاك سطح را افزايش مىدهند.

- با افزایش نسبت سرعت، ضریب توان در ابتدا روند کاهشی دارد؛ اما افزایش بیشتر نسبت سرعت، ضریب توان را افزایش داده است.
- بهازای هر عدد رینولدز، یک موقعیت و نسبت سرعت بهینه برای سطوح متحرک وجود دارد که منجر به کمینه شدن ضریب توان مىشود.
- استفاده از سطوح متحرک در محدوده اعداد رینولدز بین 60 تا 180، كاهش خوبي را در ضريب يسا نسبت به استوانه استاندارد .
نتیجه میدهد. با افزایش عدد رینولدز، ضریب پسای متوسط کاهش و درصد بهبود آن افزایش مییابد.
- سطوح متحرک موجب کوچکتر شدن نواحی ریزش گردابه و کاهش نوسانات خطوط جریان نسبت به استوانه استاندارد می شوند که این نوسانات بهواسطه تغییرات نیروهای آیرودینامیکی حاصل از ريزش گردابه بەوجود مىأيند.

6- فهرست علائم

- $(2F_d/\rho {U_{\infty}}^2 D)$ ضریب نیروی پسا C_d
	- $(2P/\rho U_{\infty}^{\ \beta}D)$ ضريب توان C_P
		- (m) قطر استوانه D
- نسبت سرعت سطح متحرک به سرعت جریان آزاد k
	- $\text{(kgm}^{-1}\text{s}^{-2})$ فشار p
	- Re عدد , بنولدز جريان
	- $\rm (ms^{-1})$ سرعت جریان آزاد U_{∞}
	- ms^{-1} سرعت سطح متحرک U_s
	- $\text{(ms}^{-1})$ مؤلفه افقى سرعت u
	- $\text{(ms}^{-1})$ مؤلفه عمودی سرعت ν

علايم يوناني

i و زاویه نقاط سطح استوانه نسبت به مرکز آن (deg.)
A موقعیت سطح متحرک (deg.)

deg.)
$$
\theta_{\rm S}
$$
 م|ہوقعیت سطح متحر ک

$$
(2U_{\infty}t/D) \xrightarrow{\sim} t
$$

بالا نويس

زير نويس

جريان آزاد

مقدا, متوسط

7- مراجع

- [1] S. Mittal, Control of flow past bluff bodies using rotating control cylinders, Journal of Fluids and Structures, Vol. 15, No. 1, pp. 291-326, 2001.
- $\lceil 2 \rceil$ A. Favre, Contribution a l'étude expérimentale des mouvements hydrodynamiques à deux dimensions. Ph.D. thesis presented to the University of Paris, France, 1938.
- M. M. Zdravkovich, Review and classification of various aerodynamic and hydrodynamic means for suppressing vortex shedding, Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics, Vol. 7, No. 1, pp. 145-189, 1981.
- V. J. Modi, J. L. C. Sun, T. Akutsu, P. Lake, K. McMillan, P. G. $[4]$ Swinton, D. Mullins, Moving-surface boundary-layer control for aircraft operation at high incidence, Journal of Aircraft, Vol. 18, No. 11, pp. 963-968, 1981.

کنترل جریان و کاهش ضریب پسای استوانه توسط سطوح متحرک با شبیهسازی دوبعدی

- [31] R. Mittal, H. Dong, M. Bozkurttas, F. m. Najjar, A. Vargas, A versatile sharp interface immersed boundary method for incompressible flows with complex boundaries, Journal of Computational Physics, Vol. 227, No.1, pp. 4825-4852, 2008.
- [32] S. P. Singh, S. Mittal, Flow past a cylinder: shear layer instability and drag crisis, International Journal for Numerical Methods in Fluids, Vol. 47, No.1, pp. 75-98, 2005.
- [28] S. Mittal, B. Kumar, Flow past a rotating cylinder, Journal of Fluid Mechanics., Vol. 476, No.1, pp. 303-334, 2003.
- [29] A. Roshko, Experiments on the flow past a circular cylinder at very high reynolds number, Journal of Fluid Mechanics, Vol. 10, No.1, pp. 345-356, 1961.
- [30] R.D. Henderson, Details of the drag curve near the onset of vortex shedding, *Phys. Fluids*, Vol. 7, No. 9, pp. 2102-2104, 1995.

 $\sum_{i=1}^{n}$

Children